

En cas de no haver-ho fet, són els familiars els que han de decidir sobre la voluntat de donació. Per aquest motiu, és important dedicar un temps a decidir si vols ser donant i compartir la teva voluntat amb els teus familiars i amics. Així, si es dona el cas, ells no hauran de decidir per tu i només caldrà que comuniquin al personal de l'hospital la teva voluntat.

Quan pot tenir lloc la donació? La prioritat és, per davant de tot, salvar la vida de la persona.

L'equip mèdic sempre farà tot el possible per salvar la teva vida o la del teu ésser estimat.

Si, malauradament, tots els esforços per salvar aquesta vida han estat infructuosos, la donació d'òrgans i teixits s'inicia quan:

- / la mort de la persona ha estat certificada;
- / s'han descartat contraindicacions mèdiques;
- / la família del difunt ha signat el consentiment a la donació per representació, i
- / i no figuren aspectes legals que impedeixin la donació.

Respecte La donació d'òrgans i teixits no desfigura el cos i el tracta amb un respecte màxim.

L'extracció dels òrgans del cos del donant es realitza amb la màxima cura i respecte. La família pot veure el cos després de la intervenció i iniciar les accions pròpies del seu ritu funerari.

Com fer-se donant?

Fer-se donant és tan senzill com prendre la decisió i fer-ho saber a la família i als amics

Quan una persona es planteja la possibilitat de ser donant i decideix fer donació dels seus òrgans i teixits amb la finalitat que siguin trasplantats per ajudar altres persones, la primera cosa que ha de fer, i la més important, és **comunicar la seva decisió a la família i els amics**. Arribat el cas, ells seran els primers a qui es consultarà la possibilitat de la donació, tot esperant que es respecti la voluntat de la persona donant.

A més, si es vol evidenciar la voluntat de ser donant, també es pot:

- / Emplenar el carnet de donant.
- / Redactar el document de voluntats anticipades.
- / Activar la casella de donació a l'apartat de voluntats i donacions de La Meva Salut (<https://lamevasalut.gencat.cat>), amb la qual cosa, també, s'enregistra a la història clínica compartida i és visible per als professionals sanitaris.

Aquestes tres opcions ajuden a testimoniar la decisió presa.

Contacte

061 Salut Respon

ocatt@catsalut.cat

Més informació

trasplantaments.gencat.cat

Setembre 2022. © Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. DL B 13817-2017

LA DONACIÓ D'ÒRGANS I TEIXITS

Guia sobre la donació d'òrgans i teixits i el **cristianisme**

La donació és un regal de vida per a algú que està esperant un trasplantament.

La donació és un acte voluntari, altruista, solidari, generós, confidencial, gratuït i sense ànim de lucre, que queda garantit per llei. És un dels actes més meravellosos que un ésser humà pot fer per altres persones.

El donant cadàver és aquell on la donació es produeix després d'una mort encefàlica (cerebral) o d'una mort en assistència (cardíaca), causada principalment per un ictus, un traumatisme greu, una anòxia cerebral o una aturada cardíaca.

Els òrgans que es poden donar són els ronyons, el fetge, el cor, els pulmons, el pàncrees i l'intestí. Els teixits com la pell, els ossos, els tendons, les vàlvules cardíacques, els vasos sanguinis i les còrnies, també es poden trasplantar.

Els donants vius són familiars o persones molt properes al receptor que decideixen cedir-li, de forma desinteressada, un òrgan (un ronyó) o una part d'aquest (un lòbul del fetge). També es poden donar en vida teixits o cèl·lules, com és el cas de la medul·la òssia.

Per què és important pensar en la donació d'òrgans i teixits? Un sol donant pot arribar a salvar la vida a 8 persones!

Tots els pacients que moren a un hospital poden ser possibles donants d'òrgans i teixits si no presenten, a priori, contraindicacions mèdiques per ser-ho. En aquests casos, els coordinadors de trasplantament pregunten a la família del difunt si en vida havia expressat la voluntat de ser donant.

El Cristianisme a Catalunya

El cristianisme és la religió majoritària dels catalans: més del 60% de la població s'identifica com a cristiana. Tanmateix, hi ha una gran diversitat d'esglésies. A més de l'Església catòlica —clarament majoritària al nostre país—, els cristians s'agrupen al voltant d'altres confessions com les esglésies evangèliques i les esglésies ortodoxes, entre d'altres.

És comuna a totes les esglésies la creença en Jesucrist com a fill de Déu i el guiatge de la Bíblia, però en canvi divergeixen a l'hora de reconèixer les figures d'autoritat o de posicionar-se davant de determinades qüestions doctrinals.

La donació des de la perspectiva cristiana

El cristianisme se centra en l'amor al proïsme com a principi essencial de comportament. Això ha portat a diverses esglésies a emetre pronunciaments explícits a favor de la donació d'òrgans, sempre que el donant o la seva família no hagi mostrat el seu rebuig explícit a la donació. Així mateix, no hi ha cap precepte que impedeixi la recepció d'òrgans.

Igualment, en els textos sagrats abunden les referències a la importància de la generositat i el despreniment de tot cristià com una mostra d'amor a Déu.

El cristianisme se centra en l'amor al proïsme com a principi essencial de comportament.

Això ha portat a diverses esglésies a emetre pronunciaments explícits a favor de la donació d'òrgans.

Què diuen els textos sagrats?

“Estima els altres com a tu mateix.” (Marc 12:31)

“Què en queda, doncs, de la benaurança que aleshores actuava en vosaltres? Jo mateix dono testimoni davant vostre que, si haguéssiu pogut, us hauríeu arrencat els ulls per donar-me'ls.” (Gàlates 4:15)

“Obrar el bé porta a la vida; fer el mal, a la mort.” (Proverbis 11:19)

“Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu, sereu mesurats.” (Lluc 6:38)

“Que cadascú doni allò que de cor ha decidit, node mala gana ni per força, perquè Déu estima el qui dona amb alegria.” (2a Corintis 9:7)

Posicionament de l'Església

“El trasplantament d'òrgans és conforme a la llei moral si els danys i els riscos físics i psíquics que pateix el donant són proporcionals al bé que es busca per al destinatari.”

La donació d'òrgans després de la mort és un acte noble i meritori, que ha de ser encoratjat com a manifestació de solidaritat generosa. És moralment inadmissible si el donant o els seus legítims represen tants no han donat el seu consentiment explícit. [...].” (Catecisme de l'Església catòlica, 2296)